

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecător: D.Sușchevici
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N.Vascan, V.Clima, E.Palanciuc

Î N C H E I E R E

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă, Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte, Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, Companiei de Asigurări „EUROASIG GRUP” Societate pe Acțiuni (în proces de insolvență), intervenienți accesorii Besarab Ala, Pasecinic Igor și Caraman Mihail cu privire la restituirea despăgubirii de asigurare și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii protocolare a Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, prin care a fost respins demersul referitor la restituirea cererii de apel și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către avocatul Agachi Sergiu în interesele Companiei Internaționale de Asigurări „ASITO” Societate pe Acțiuni, a fost casată hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 3 aprilie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre

c o n s t a t ă :

La 15 ianuarie 2015, ÎM CIA „TRANSELIT” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Pasecinic Igor și Besarab Ala, privind restituirea despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii a indicat că la 20 aprilie 2013, în mun. Chișinău, str. Lev Tolstoi, 24/1, a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilului de model „Mercedes Benz E 200”, n/î XXXX, condus de Caraman Mihail, automobilul de model „Peugeot 307”, n/î XXXX ce aparține lui Pasecinic Igor și automobilul de model „Toyota Corolla”, cu n/î XXXX, ce aparține Alei Besarab.

A menționat ÎM CIA „TRANSELIT” SA că automobilul de model „Peugeot 307” a fost parcat ilegal pe carosabil, care a fost lovit de automobilul de model

„Mercedes Benz E 200”, iar la rândul său din inerție a tamponat și automobilul de model „Toyota Corolla”, care la fel, a fost parcat ilegal pe carosabil.

Conform dosarului contravențional, culpabil de nerespectarea Regulamentului circulației rutiere a fost recunoscut conducătorul autovehiculului de model „Mercedes Benz E200”, Caraman Mihail, care dispunea de contract de asigurare Auto-Casco nr. AC- 702CH/12 din 12 septembrie 2012 încheiat cu ÎM CIA „TRANSELIT” SA.

Concomitent, pentru faptul ignorării indicatorului 3.31, 3.32.1 din Regulamentul circulației rutiere și încălcarea prevederilor art. 238 alin. (1) Cod contravențional, Pasecinic Igor și Besarab Ala au fost sancționați, însă le-au fost aplicate prevederile art. 30 Cod contravențional în legătură cu expirarea termenului de prescripție. În acest sens, au fost întocmite procesele-verbale nr. MAI 02235391 și nr. MAI 02235392.

Mai indică, ÎM CIA „TRANSELIT” SA că în rezultatul regularizării dosarului de daună nr. 234/04-13C, acest eveniment a fost recunoscut drept caz asigurat și Caraman Mihail a fost despăgubit conform deciziei de plată nr. 234/04-13C din 3 iulie 2013 și dispoziției de plată din 4 iulie 2014, conform căror compania de asigurări a achitat despăgubirea în mărime de 195 120 lei.

La 9 septembrie 2013, ÎM CIA „TRANSELIT” SA a expediat o somație în adresa lui Pasecinic Igor și Besarab Ala, privind achitarea sumei de 97 560 lei cu titlu de despăgubire de asigurare, însă aceasta nu s-a soldat cu succes.

ÎM CIA „TRANSELIT” SA și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art. 14, art. 514, art. 1329 alin. (1), art. 1398, art. 1410, art. 1414 ale Codului civil și prevederile art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2016.

A mai susținut ÎM CIA „TRANSELIT” SA că a preluat dreptul de creanță în mărime de 97 560 lei de la data efectuării plății, motiv din care subrogă în drepturile asiguratului, care reprezintă jumătate din prejudiciul material suportat în urma accidentului rutier din 20 aprilie 2013.

Solicită ÎM CIA „TRANSELIT” SA, încasarea în mod solidar de la Pasecinic Igor și Besarab Ala a sumei de 97 560 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 19 martie 2015, a fost admisă cererea de atragere a intervenientului accesoriu CIA „ASITO” SA de partea lui Pasecinic Igor (f.d.52, vol.I).

La 23 februarie 2016, ÎM CIA „TRANSELIT” SA a depus cerere de concretizare a acțiunii împotriva CIA „ASITO” SA și CA „Euroasig Grup” SA (în proces de insolvență), intervenienți accesorii Besarab Ala și Pasecinic Igor, cu privire la încasarea sumei de 97 560 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În cererea de concretizare reclamanta a indicat că, asiguratorii CIA „Asito” SA și CA „Euroasig Grup” SA (în proces de insolvență), în mod solidar au obligația de compensare a prejudiciului material cauzat, prin care solicită ÎM CIA „TRANSELIT” SA, încasarea în mod solidar de la CIA „Asito” SA și CA „Euroasig Grup” SA (în proces de insolvență), suma de 97 560 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.95-97, vol.I).

Ulterior, la 17 octombrie 2016, ÎM CIA „TRANSELIT” SA a depus în ședința de judecată o cerere de concretizare a acțiunii împotriva CIA „ASITO” SA și CA

„Euroasig” SA (în proces de insolvență), intervenienți accesorii Besarab Ala, Pasecinic Igor și Caraman Mihail cu privire la încasarea sumei de 97 560 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și încasarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 126-128, vol.I)

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 3 aprilie 2017, a fost admisă integral cererea de chemare în judecată a ÎM CIA „TRANSELIT” SA și a fost dispusă încasarea în mod solidar de la CIA „ASITO” SA și CA „Euroasig Grup” SA (în proces de insolvență) în beneficiul ÎM CIA „TRANSELIT” SA a sumei de 97 560 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și taxa de stat în sumă de 2 926,80 lei. /f.d. 182, vol.I)

La 27 aprilie 2017, CIA „ASITO” SA, prin intermediul reprezentantului, avocatul Aghachi Sergiu a depus cerere de apel, completată prin cererea de apel suplimentară din 11 septembrie 2017 împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 3 aprilie 2017, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de ÎM CIA „TRANSELIT” SA să fie respinsă, cu încasarea cheltuielilor de judecată la depunerea cererii de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de către avocatul Agachi Sergiu în interesele CIA „ASITO” SA, a fost casată hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) din 3 aprilie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM CIA „TRANSELIT” SA a fost respinsă, ca neîntemeiată. S-a încasat de la ÎM CIA „TRANSELIT” SA în beneficiul CIA „ASITO” SA taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în mărime de 2 195 lei. (f.d. 4-12, vol.II)

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. art. 117 alin. (1), 118 alin. (1), 121, 130 alin. (1) și 373 CPC, care reglementează probele și probațiunea, precum și limitele judecării apelului.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că soluția primei instanțe de admitere a acțiunii este neîntemeiată, deoarece au fost aplicate greșit normele de drept material.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că drept temei pentru plata despăgubirilor de asigurare atât în contractele CASCO, cât și în contractele de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, constituie survenirea cazului asigurat, vinovăția persoanei răspunzătoare de cauzarea prejudiciului, legătura causală între accidentul de circulație produs și prejudiciul cauzat, iar dovada vinovăției poate fi confirmată prin decizia agentului constatator, sentința sau decizie judecătorească care au devenit definitive și executorii.

Astfel, la caz, de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut vinovat Caraman Mihail, iar din explicațiile date de Caraman Mihail în cadrul dosarului contravențional, acesta și-a recunoscut vina în comiterea accidentului rutier (f.d.134), fiind întocmit în privința lui Caraman Mihail procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI 01953962 prin care s-a constatat că, dânsul a ignorat prevederile pct. 45 alin. (1) și (2) al Regulamentului circulației rutiere a comis contravenția prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod contravențional, acesta nefiind contestat.

Prin urmare, au fost respinse argumentele ÎM CIA „TRANSELIT” SA precum că, prin procesele-verbale nr. MAI02235391 și nr.MAI02235392 cu privire la contravenție întocmite pe numele lui Pasecinic Igor și Besarab Ala se denotă vinovăția

acestora în comiterea accidentului rutier din 20 aprilie 2013. Or, prin aceste procese-verbale cu privire la contravenție ambii au fost sancționați pentru staționarea și parcarea autovehiculelor în loc interzis, dar nu au fost recunoscuți vinovați în comiterea accidentului rutier din 20 aprilie 2013 (f.d.34-37).

Mai mult, instanța de apel a constatat că în momentul coliziunii, Pasecinic Igor și Basarab Ala nu exploatau mijloacele de transport, și respectiv nu posedau izvorul de pericol sporit în momentul accidentului, iar în condițiile în care aceștia nu se aflau la volanul automobilului implicat în accident, nu există temeii juridic de aplicare a răspunderii civile în privința acestora și nu au fost recunoscuți vinovați de producerea accidentului rutier și cauzarea prejudiciului material, CIA „ASITO” și CA „Euroasig Grup” SA (în proces de insolvență) nu pot fi considerate responsabile de daună și nu sânt obligate să plătească o despăgubire de asigurare, în temeiul art. 1329 Cod Civil și art. 17 din Legea cu privire la asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22 decembrie 2006.

La 5 ianuarie 2018 ÎM CIA „TRANSELIT” SA a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și încheierii protocolare din 25 octombrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră legală și întemeiată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că apelul a fost depus de o persoană neîmputernicită și urma a fi restituit în temeiul art. 369 alin. (1) lit. d) CPC, iar instanța de apel a respins neîntemeiat acest demers prin încheiere protocolară.

În acest context menționează că la 1 aprilie 2015, administratorul CIA „ASITO” SA, Goncharuk Mykhaylo a eliberat procură pe numele lui Agachi Sergiu, iar în baza acesteia a fost semnat mandatul avocațial nr. 0886561, eliberat la 29 septembrie 2015.

Ulterior, în temeiul hotărârii CNPF nr. 34/13 din 8 iulie 2016, a fost revocat din funcția de director Goncharuk Mykhaylo și numit în calitate de administrator special, Bîrsanu Viorel. În baza împuternicirilor deținute, administratorul special CIA „ASITO” SA, Bîrsanu Viorel a eliberat pe numele lui Agachi Sergiu la 26 septembrie 2016 o altă procură cu valabilitate de un an. Respectiv, consideră că valabilitatea mandatului avocațial nr. 088656 a expirat la 26 septembrie 2016, din motivul perfectării unei noi procuri pe numele avocatului Agachi Sergiu, de către noul administrator. Astfel, pentru reprezentarea în baza unei noi procuri este necesară eliberarea unui nou mandat. Deci, împuternicirea avocatului Agachi Sergiu în baza mandatului avocațial nr. 088656 nu au forță juridică, întrucât în baza noii procuri urma să fie eliberat un alt mandat avocațial în temeiul art. 80 alin. (7), 81 și art. 60 alin. (1) și (2) din legea nr. 1260-XV din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, aspect omis de apelantă CIA „ASITO” SA.

La fel, indică că încheierea protocolară privind respingerea demersului de restituire a cererii de apel contravine dispozițiilor art. 269-270 CPC, întrucât nu este indicată problema asupra căreia se emite, motivele care au determinat concluziile instanței și legea guvernantă, dispoziția instanței, ordinea și termenul de atac al încheierii dacă este susceptibilă de atac.

Cu referire la fondul cauzei, a relatat că instanța de apel a depășit limitele apelului și s-a expus asupra pretențiilor care nu au fost criticate în cererea de apel, contrar art. 373 alin. (1) și (2) CPC. Mai mult, admitând apelul CIA „ASITO” SA și casând hotărârea primei instanțe, Curtea de Apel Chișinău s-a expus și în privința CA „Euroasig Grup” care nu a declarat apel, fapt ce denotă depășirea vădită a limitelor apelului în sensul declarat.

La 6 martie 2018, ÎM CIA „TRANSELIT” SA a depus recurs suplimentar, a reiterat motivele de fapt și de drept invocate în recursul depus inițial, suplimentar indicând Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 100 din 18 iulie 2017 referitor la unele aspecte ale reprezentării persoanelor juridice în procesul civil, și anume, relatând prin prisma acesteia că împuternicirea lui Agachi Sergiu în baza mandatului avocațial nr. 088656, nu are forță juridică, întrucât în baza noii procuri urma a fi eliberat un alt mandat avocațial, aspect omis de CIA „ASITO” SA.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum denotă din actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 25 octombrie 2017, a fost expediată în adresa părților la 9 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea nr. 4. (f.d. 13, vol.II).

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că ÎM CIA „TRANSELIT” SA s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 ianuarie 2018, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, în termen.

La 5 februarie 2018, în adresa intimaților, Besarab Ala, Pasecinic Igor, CIA „ASITO” SA și CA „Euroasig Grup” SA (în proces de insolvență) a fost expediată copia recursului declarat de ÎM CIA „TRANSELIT” SA cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Prin referința din 6 martie 2018, CIA „ASITO” SA a solicitat declararea recursului inadmisibil în temeiul art. 433 alin. (1) lit. a) CPC, iar intimații, Besarab Ala, Pasecinic Igor și CA „Euroasig Grup” SA (în proces de insolvență) nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului declarat de ÎM CIA „TRANSELIT” SA în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM CIA „TRANSELIT” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Sub acest aspect, completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, apreciază critic susținerile recurente cu referire la faptul că apelul a fost depus de o persoană neîmputernicită și urma a fi restituit în temeiul art. 369 alin. (1) lit. d) CPC, or, având în vedere că procura din 1 aprilie 2015 eliberată de administratorul CIA „ASITO” SA, Goncharuk Mykhaylo pe numele lui Agachi Sergiu este valabilă, nefiind revocată, având forță juridică și fiind semnat mandatul avocațial nr. 0886561, eliberat la 29 septembrie 2015, circumstanțe ce nu reprezintă temei de restituire a cererii de apel ca depusă de o persoană neîmputernicită.

Mai mult, fiind revocat din funcția de director Goncharuk Mykhaylo și numit în calitate de administrator special a CIA „ASITO” SA, Bîrsanu Viorel, în temeiul hotărârii CNPF nr. 34/13 din 8 iulie 2016, ultimul în baza împuternicirilor deținute, a eliberat la fel, pe numele lui Agachi Sergiu la 26 septembrie 2016 o altă procură cu valabilitate de un an, în vederea reprezentării intereselor CIA „ASITO” SA, în care nu s-a indicat că celelalte împuterniciri acordate lui Agachi Sergiu de către directorul CIA „ASITO” SA, Goncharuk Mykhaylo au fost revocate, or, aceasta urma a fi indicată.

Totodată, nu poate fi reținut și se respinge alegația invocată de ÎM CIA „TRANSELIT” SA precum că instanța de apel la examinarea cererii de apel depusă de CIA „ASITO” SA a depășit limitele judecării apelului, expunându-se și în privința CA „Eurosig Grup” SA (în proces de insolvență) care nu a declarat apel, fapt ce denotă că s-a expus asupra pretențiilor care nu au fost criticate în cererea de apel, or, în conformitate cu art. 385 alin. (1) lit.c) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept, să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre. Respectiv, din norma sus-citată se atestă că instanța de apel este în drept să admită apelul integral, nu și parțial, după cum invocă recurentul.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Cu privire la încheierea protocolară Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art. 426 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se depune și se examinează în modul stabilit de prezentul capitol, cu excepțiile stabilite de prezenta secțiune.

În conformitate cu art. 429 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, încheierile date în apel pot fi atacate cu recurs numai o dată cu decizia, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs și când încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Recursul împotriva deciziei se consideră declarat și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost emise după pronunțarea hotărârii atacate cu recurs.

Astfel, Colegiul reține că potrivit normelor de drept citate supra, încheierea protocolară Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017 este susceptibilă de a fi atacată doar odată cu fondul deciziei, pe când, la caz, recursul declarat de ÎM CIA „TRANSELIT” SA împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2017, se declară inadmisibil, respectiv, verificând legalitatea deciziei din 25 octombrie 2017, Completul reține că și încheierea contestată este întemeiată.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de ÎM CIA „TRANSELIT” SA.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă, Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva